זֹהַר הַקָּדוֹשׁ עִם פֵּירוּשׁ מָתוֹק מִדְּבָשׁ עַל הַפָּרָשָׁה

זי"ל בעזהשי"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים
עלון מס' 38 פרשת קרח תשע"ט

לוח עמוד היומי בזוה"ק לפרשת חקת

תקוני זהר – ח"א

יום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	לא ע"א	תפא
שני	לא ע"ב	תפט
שלישי	לב ע"א	תצז
רביעי	לב ע"ב	תקד
חמישי	לג ע"א	תקיב
שישי	לג ע"ב	תקכ
שב"ק	לד ע"א	תקכו

הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה נִיצָל מִכָּל רַע בָּזֶה וּבָבָא

וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן יִצְהָר בֶּן קְהָת בֶּן לֵוִי וְגוֹ', רַבִּי אַבָּא פָּתַח (תהלים יט יא) **הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים, כַּמָּה עִלָּאִין פִּתְגָמֵי אוֹרַיְיתָא, כַּמָּה יַקִּירִין אִינּוּן, תְּאִיבִין אִינּוּן לְעֵילָּא, תְּאִיבִין אִינּוּן לְכֹלָּא, בְּגִין דְּאִינּוּן שְׁמָא קַדִּישָׁא, וְכָל מַאן דְּאִשְׁתְּדַל בְּאוֹרַיְיתָא אִשְׁתְּדַל בִּשְׁמָא קַדִּישָׁא, אִשְׁתְּזִיב מִכֹּלָּא, אִשְׁתְּזִיב בְּעָלְמָא דֵּין, וְאִשְׁתְּזִיב בְּעָלְמָא דְּאָתֵי.**

תָּא חֲזֵי, כָּל מַאן דְּאִשְׁתְּדַל בְּאוֹרַיְיתָא, אָחִיד בְּאִילָנָא דְּחַיֵּי, כְּיָון דְּאָחִיד בֵּיהּ, בְּכֹלָּא אָחִיד, דִּכְתִיב (משלי ג יח) **עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְגוֹ'.**

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל מַאן דְּיִשְׁתְּדַל בְּאוֹרַיְיתָא, חֵירוּ אִית לֵיהּ מִכֹּלָּא, חֵירוּ מִמִּיתָה כְּמָה דַּאֲמָרָן, בְּגִין דְּחֵירוּ עֲלַיְיהוּ שַׁרְיָא וְאָחִיד בֵּיהּ.

מתוק מדבש

הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה נִיצָל בָּזֶה וּבָבָא

וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן יִצְהָר בֶּן קְהָת בֶּן לֵוִי וְגוֹ', כדי לפרש פסוק זה **רַבִּי אַבָּא פָּתַח** הקדים לפרש מה שכתוב **הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים**, ואמר **כַּמָּה עִלָּאִין פִּתְגָמֵי אוֹרַיְיתָא** כמה עליונים וחשובים הם דברי התורה, ומלת עלאין מורה על סוד התורה דאצילות הנקראת תורה דלעילא, **כַּמָּה יַקִּירִין אִינּוּן** כמה יקרים הם, בסוד התורה דבריאה שיש שם ש"י עולמות בכורסיא כמספר יק"ר, **תְּאִיבִין אִינּוּן לְעֵילָּא** נחמדים הם למעלה, בסוד התורה דיצירה, ששם נאמר ונחמד העץ להשכיל, **תְּאִיבִין אִינּוּן לְכֹלָּא** נחמדים הם לכל, בסוד התורה דעשיה שכולם יודעים ומכירים בה, **בְּגִין דְּאִינּוּן שְׁמָא קַדִּישָׁא** לפי שדברי התורה הם שם אחד קדוש, **וְכָל מַאן דְּאִשְׁתְּדַל בְּאוֹרַיְיתָא, אִשְׁתְּדַל בִּשְׁמָא קַדִּישָׁא** וכל מי שעוסק בתורה עם היות שיהיה בהלכה או איזה ענין אחר, נחשב לו כאילו הוא עוסק בשם הקדוש, **וְאִשְׁתְּזִיב מִכֹּלָּא** והוא ניצל מכל הרעות, מצד מעלתה ויקרותה, ומפרש **אִשְׁתְּזִיב בְּעָלְמָא דֵּין** ינצל בעולם הזה הגשמי מכל צרות ורעות, **וְאִשְׁתְּזִיב בְּעָלְמָא דְּאָתֵי** ותנצל נשמתו בעולם הבא בשעת הדין מכל המקטרגים.

תָּא חֲזֵי, כָּל מַאן דְּאִשְׁתְּדַל בְּאוֹרַיְיתָא בא וראה, כי כל מי שעוסק בתורה, **אָחִיד בְּאִילָנָא דְּחַיֵּי** הוא אחוז בעץ החיים שהוא התפארת, **כְּיָון דְּאָחִיד בֵּיהּ, בְּכֹלָּא אָחִיד** וכיון שאחוז בו, הוא אחוז בכל, דהיינו בכל ששת הספירות הכלולות בתפארת, והוא העץ הנותן חיים לכולם, **דִּכְתִיב עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְגוֹ'** התורה נותנת חיים לכל לומדיה.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל מַאן דְּיִשְׁתְּדַל בְּאוֹרַיְיתָא כל מי שיעסוק בתורה, **חֵירוּ אִית לֵיהּ מִכֹּלָּא** יש לו חירות מכל מיני עבדות ושעבודים, **חֵירוּ מִמִּיתָה** ויש לו חירות מן המיתה, דהיינו מאחיזת הקליפות שהם דרגא דמותא שאחיזתם במלכות, **כְּמָה דַּאֲמָרָן** כמו שאמרנו במקום אחר, **בְּגִין דְּחֵירוּ עֲלַיְיהוּ שַׁרְיָא** לפי שמדת החירות שורה עליו, ר"ל שינצל מכל רע על ידי הרחמים והחירות הנשפע מן הבינה שהיא עולם החירות, **וְאָחִיד בֵּיהּ** והוא אחוז בו מצד התפארת שמקבל החירות מהבינה.

אִילּוּ יִשְׂרָאֵל מִתְעַטְּרִין בְּאוֹרַיְיתָא יִשְׁתְּזִבוּ מִכֹּלָּא, וְלָא יִשְׁתְּכָחוּ בְּגָלוּתָא, וְדָא הוּא דִּכְתִיב, (ס״א אִילּוּ יִשְׂרָאֵל מְנַטְּרִין אוֹרַיְיתָא, יִשְׁתְּזִיבוּ מִכֹּלָּא, וְלָא יִשְׁתְּכָחוּ בְּגָלוּתָא, כְּתִיב) (שמות לב טז) **חָרוּת עַל הַלֻּחוֹת, אַל תִּקְרֵי חָרוּת אֶלָּא חֵירוּת, וְחֵירוּת דָּא** (אוֹקְמוּהּ) **בְּאוֹרַיְיתָא אִשְׁתְּכַח.**

בכל יום שוקלים מעשי האדם של אותו יום

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְגוֹ׳, רַבִּי חִיָּיא פָּתַח (משלי טו יד) **חֲמַת מֶלֶךְ מַלְאֲכֵי מָוֶת וְאִישׁ חָכָם יְכַפְּרֶנָּה, כַּמָּה אִית לְהוּ לִבְנֵי נָשָׁא לְאִסְתַּמְּרָא מֵחוֹבַיְיהוּ, וּלְנַטְרָא עוֹבָדַיְיהוּ, דְּהָא בְּכַמָּה זִמְנִין עָלְמָא אִתְּדַן, וּבְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא עוֹבָדִין בְּמַתְקְלָא סָלְקִין, וּמַשְׁגִּיחִין עֲלַיְיהוּ לְעֵילָּא, וְאַכְתִּיבוּ קַמֵּיהּ.**

וְכַד עוֹבָדַיְיהוּ דִּבְנֵי נָשָׁא לָא מִתְכַּשְּׁרָן קַמֵּי מַלְכָּא, סָלִיק רוּגְזָא, וְדִינָא אִתְעַר, הָדָא הוּא דִּכְתִיב, חֲמַת מֶלֶךְ מַלְאֲכֵי מָוֶת, וְעַל דָּא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בָּעֵי בַּר נָשׁ לְאִזְדַּהֲרָא מֵחוֹבוֹי.

וְאִישׁ חָכָם יְכַפְּרֶנָּה, בְּשַׁעְתָּא דְּמָארֵיהוֹן דִּדִינִין קָיְימִין עַל עָלְמָא, וְרוּגְזָא תָּלֵי, אִי אִשְׁתְּכַח בְּדָרָא זַכָּאָה דְּרָשִׁים לְעֵילָּא, קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַשְׁגַּח בֵּיהּ, וְאִשְׁתְּכַךְ רוּגְזָא.

מתוק מדבש

ואומר **אִילּוּ יִשְׂרָאֵל מְנַטְּרִין אוֹרַיְיתָא** אם ישראל היו שומרים ומקיימים את התורה שלומדים, **יִשְׁתְּזִבוּ מִכֹּלָּא** היו ניצולים מכל מיני בעלי דינים, **וְלָא יִשְׁתְּכָחוּ בְּגָלוּתָא** ולא היו נמצאים עוד בגלות, שהיא מצד השכינה הגולה עמהם, **וְדָא הוּא דִּכְתִיב** וזהו שכתוב **חָרוּת עַל הַלֻּחוֹת** ואמרו חז״ל (נמס׳ עירובין דף נד ע״ב), **אַל תִּקְרֵי חָרוּת** הח׳ בנקוד קמ״ץ, **אֶלָּא חֵירוּת** הח׳ בנקוד ציר״י, **וְחֵירוּת דָּא בְּאוֹרַיְיתָא אִשְׁתְּכַח** וזו החירות נמצאת בתורה. (דף קעו ע״א, ובביאורינו כרך יג עמ׳ רמה-רמט)

בכל יום שוקלים מעשי האדם של אותו היום

פירוש הפסוק המובא להלן, **חמת מלך מלאכי מות** כעסו של המלך הוא כמו כעסם של מלאכי מות, **ואיש חכם יכפרנה** ר״ל יעביר את החמה במתק אמרי פיוס. (מלודות)

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְגוֹ׳ ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם, הנה כדי לפרש ענין זה, **רַבִּי חִיָּיא פָּתַח** לפרש משל״כ **חֲמַת מֶלֶךְ מַלְאֲכֵי מָוֶת וְאִישׁ חָכָם יְכַפְּרֶנָּה**, והקדים ואמר **כַּמָּה אִית לְהוּ לִבְנֵי נָשָׁא לְאִסְתַּמְּרָא מֵחוֹבַיְיהוּ** כמה יש להם לבני אדם להשמר מעונותיהם, שישובו בהקדם בתשובה ולא ישארו בטומאתם, **וּלְנַטְרָא עוֹבָדַיְיהוּ** ולשמור את מעשיהם שלא יחטאו עוד, ואז יהיו נשמרים מכל מקרה ופגע רע, **דְּהָא בְּכַמָּה זִמְנִין עָלְמָא אִתְּדַן** כי כמה פעמים העולם נדון, ודנין את העולם אחר הרוב, ואם נמצא רובו חייב, רואים מי גרם להכריע במעשיו את כל העולם לכף חובה, **וּבְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא עוֹבָדִין בְּמַתְקְלָא סָלְקִין** ובכל יום ויום שוקלים המעשים של אותו היום בעצמו, **וּמַשְׁגִּיחִין עֲלַיְיהוּ לְעֵילָּא** ומשגיחים עליהם למעלה, לדעת עד כמה כוון להכעיס בחטא זה, וכן בקיום המצות שוקלים כמה כוון לשם שמים, ואם לא נתערב בה מחשבה לשם כבוד וכדומה, ואחר כך **וְאַכְתִּיבוּ קַמֵּיהּ** נכתבים לפניו כפי שעלה בהמשקל, וכפי שנידון עליהם.

וְכַד עוֹבָדַיְיהוּ דִּבְנֵי נָשָׁא לָא מִתְכַּשְּׁרָן קַמֵּי מַלְכָּא וכאשר המעשים של בני אדם אינם ישרים לפני המלך ב״ה, **סָלִיק רוּגְזָא** עולה הרוגז שהוא המקטרג לקבל רשות להפרע מהמחויב עונש, והוא הס״מ הממונה על העונשים, **וְדִינָא אִתְעַר** ואז הדין מתעורר עליו להענישו כפי שמגיע לו, **הָדָא הוּא דִּכְתִיב** זה שכתוב **חֲמַת מֶלֶךְ** היינו התעוררות דיני הגבורה, **מַלְאֲכֵי מָוֶת** הם כחות החיצונים המעוררים את הגבורה ויונקים ממנה ועומדים לקיים גזרת המלך, **וְעַל דָּא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בָּעֵי בַּר נָשׁ לְאִזְדַּהֲרָא מֵחוֹבוֹי** ועל כן בכל יום ויום צריך האדם להזהר מעונותיו.

ומש״כ **וְאִישׁ חָכָם יְכַפְּרֶנָּה**, היינו **בְּשַׁעְתָּא דְּמָארֵיהוֹן דִּדִינִין קָיְימִין עַל עָלְמָא** בשעה שבעלי הדינים כבר עומדים על העולם, **וְרוּגְזָא תָּלֵי** ורוגז הדין תלוי

לְמַלְכָּא דְּאִתְרְגַז עַל עַבְדּוֹי, וַהֲוָה תָּבַע עַל סַנְטִירָא לְמֶעְבַּד דִּינָא, אַדְּהָכִי עָאל רְחִימָא דְּמַלְכָּא וְקָם קַמֵּיהּ, כֵּיוָן דְּחָמָא לֵיהּ מַלְכָּא אִתְנְהִירוּ אַנְפּוֹי, שָׁארֵי הַהוּא רְחִימָא דְּמַלְכָּא לְאִשְׁתָּעֵי בַּהֲדֵיהּ, וּמַלְכָּא חָדֵי, לְבָתַר כַּד אָתָא סַנְטִירָא, חָזָא אַנְפּוֹי דְּמַלְכָּא חַדָּאן, אִסְתַּלַּק וְאָזִיל לֵיהּ וְלָא עָבִיד דִּינָא, וּכְדֵין הַהוּא רְחִימָא בָּעֵי לְמַלְכָּא עַל עַבְדּוֹי, וּמְכַפֵּר לְהוּ, וּבְגִין כָּךְ וְאִישׁ חָכָם יְכַפְּרֶנָּה.

בכל לילה צריך לעשות חשבון הנפש

מַאן דְּאִית בֵּיהּ עוֹבָדָא טָבָא, אוֹ דְּאִיהוּ (ס״א אִי טָבָא אִיהוּ) מָארֵי דְּחוּשְׁבָּנָא, הָא אוֹקְמוּהּ, דִּבְכָל לֵילְיָא וְלֵילְיָא, עַד לָא יִשְׁכַּב וְעַד לָא נָאִים, בָּעֵי בַּר נָשׁ לְמֶעְבַּד חוּשְׁבָּנָא מֵעוֹבָדוֹי דַּעֲבַד כָּל הַהוּא יוֹמָא, וְיֵתוּב מִנַּיְיהוּ, וְיִבְעֵי עֲלַיְיהוּ רַחֲמֵי, מַאי טַעְמָא בְּהַהִיא שַׁעְתָּא, בְּגִין דְּהַהִיא שַׁעְתָּא אִילָנָא דְּמוֹתָא שָׁארֵי בְּעָלְמָא, וְכָל בְּנֵי עָלְמָא טָעֲמִין טַעֲמָא דְּמוֹתָא, וּבָעֵי בְּהַהִיא שַׁעְתָּא לְמֶעְבַּד חוּשְׁבָּנָא מֵעוֹבָדוֹי, וְיוֹדֵי עֲלַיְיהוּ, בְּגִין דְּאִיהִי שַׁעְתָּא דְּמוֹתָא, וְאִלֵּין אִקְרוּן מָארֵי דְּחוּשְׁבָּנָא.

מתוק מדבש

ועומד לפעול דין, אז אִי אִשְׁתְּכַח בְּדָרָא זַכָּאָה דְּרָשִׁים לְעֵילָּא אם נמצא בדור צדיק המסוים למעלה, קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַשְׁגַּח בֵּיהּ הקב״ה משגיח בו ובזכויותיו, וְאִשְׁתְּכַךְ רוּגְזָא ונשקט ונמתק הרוגז והדין.

לְמַלְכָּא דְּאִתְרְגַז עַל עַבְדּוֹי משל למלך שכעס על עבדיו, וַהֲוָה תָּבַע עַל סַנְטִירָא לְמֶעְבַּד דִּינָא והיה תובע מן השוטר לעשות בהם דין, אַדְּהָכִי עָאל רְחִימָא דְּמַלְכָּא וְקָם קַמֵּיהּ בין כך נכנס אהובו של המלך ועמד לפניו, כֵּיוָן דְּחָמָא לֵיהּ מַלְכָּא אִתְנְהִירוּ אַנְפּוֹי כיון שראה אותו המלך האירו פניו, שָׁארֵי הַהוּא רְחִימָא דְּמַלְכָּא לְאִשְׁתָּעֵי בַּהֲדֵיהּ התחיל אותו האהוב של המלך לדבר עמו, וּמַלְכָּא חָדֵי והמלך נעשה שמח, לְבָתַר כַּד אָתָא סַנְטִירָא חָזָא אַנְפּוֹי דְּמַלְכָּא חַדָּאן אחר כך כשבא השוטר וראה את פני המלך שמחות, אִסְתַּלַּק וְאָזִיל לֵיהּ וְלָא עָבִיד דִּינָא נסתלק והלך לו, ולא עשה דין בעבדי המלך, וּכְדֵין הַהוּא רְחִימָא בָּעֵי לְמַלְכָּא עַל עַבְדּוֹי, וּמְכַפֵּר לְהוּ ואז אותו האהוב היה מבקש מן המלך לסלוח לעבדיו, ומכפר להם, וּבְגִין כָּךְ ולכך כתוב וְאִישׁ חָכָם יְכַפְּרֶנָּה.

(דף קעז ע״א, ובביאורינו כרך יג עמ׳ רסב-רסד)

בכל לילה צריך לעשות חשבון הנפש

מַאן דְּאִית בֵּיהּ עוֹבָדָא טָבָא מי שיש בו מעשה טוב של איזו מצוה, אוֹ דְּאִיהוּ מָארֵי דְּחוּשְׁבָּנָא או שהוא מבעלי החשבון, ותחילה מפרש בחינת סור מרע שעל ידה ינצל מן השאול, כי הָא אוֹקְמוּהּ הרי פירשו החברים, דִּבְכָל לֵילְיָא וְלֵילְיָא עַד לָא יִשְׁכַּב וְעַד לָא נָאִים כי בכל לילה ולילה טרם שישכב וטרם שישן, בָּעֵי בַּר נָשׁ לְמֶעְבַּד חוּשְׁבָּנָא מֵעוֹבָדוֹי דַּעֲבַד כָּל הַהוּא יוֹמָא צריך האדם לעשות חשבון ממעשיו שעשה כל היום ההוא, וְיֵתוּב מִנַּיְיהוּ וְיִבְעֵי עֲלַיְיהוּ רַחֲמֵי וישוב מהם ויבקש עליהם רחמים, שהקב״ה ימחול לו, מַאי טַעְמָא בְּהַהִיא שַׁעְתָּא מהו הטעם שצריך לעשות חשבון בשעה ההיא קודם השינה, בְּגִין דְּהַהִיא שַׁעְתָּא אִילָנָא דְּמוֹתָא שָׁארֵי בְּעָלְמָא לפי שבשעה ההיא עץ המות, והיינו התפשטות החיצונים האחוזים במלכות שורים בעולם, וְכָל בְּנֵי עָלְמָא טָעֲמִין טַעֲמָא דְּמוֹתָא וכל בני העולם טועמים טעם מיתה בשינתם, וּבָעֵי בְּהַהִיא שַׁעְתָּא לְמֶעְבַּד חוּשְׁבָּנָא מֵעוֹבָדוֹי, וְיוֹדֵי עֲלַיְיהוּ לכן צריך האדם באותה שעה לעשות חשבון ממעשיו, ויתודה עליהם, בְּגִין דְּאִיהִי שַׁעְתָּא דְּמוֹתָא לפי שאז היא שעה של התעוררות המות, כי השינה היא חלק אחד מששים במיתה (כמבואר במס׳ ברכות דף מז ע״ב), וכמו שקודם מיתת האדם צריך להתודות, כן עתה ראוי שיתודה, וגם כל יום ויום הוא בחינה בפני עצמה, וצריך לשוב על אשר חטא ביום הזה, שאז תשובתו קלה יותר מאם ישאיר וישהה חטאו ליום אחר, וְאִלֵּין אִקְרוּן מָארֵי דְּחוּשְׁבָּנָא ואלו נקראים בעלי חשבון.

וְכֵן מַאן דְּאִשְׁתְּדַל בְּדַעַת וּבְחָכְמָה לְמִנְדַּע לְמָארֵיהּ, כַּד יַעַבְרוּן לֵיהּ לְאִסְתְּכָאָה וּלְאִסְתַּכְּלָא בְּאִינּוּן חַיָּיבִין דְּאִתְטְרִידוּ בַּגֵּיהִנָּם, וּבְדַרְגָּא דִּשְׁאוֹל, וְכֻלְּהוּ צַוְוחִין מֵאִינּוּן דַּרְגִּין, הוּא לָא יִשְׁתְּאַר תַּמָּן, וְלָא יִשְׁתְּכַח בֵּינַיְיהוּ.

וְעַל דָּא אֵין מַעֲשֶׂה וְחֶשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחָכְמָה בַּשְּׁאוֹל, וְלָא יִשְׁתְּכַח אֶלָּא לְעֵילָּא לְעֵילָּא, בַּאֲתַר דְּכַמָּה נְהוֹרִין וּבוּצִינִין וְכַמָּה כִּסּוּפִין שָׁארָן בֵּיהּ, וְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָתֵי (בֵּיהּ) (ס״א וְתָאִיב לֵיהּ) **לְאִשְׁתַּעְשְׁעָא עִם שְׁאַר צַדִּיקַיָּיא דִּי בְּגַן עֵדֶן.**

זַכָּאָה חוּלָקֵיהוֹן דְּצַדִּיקַיָּיא בְּהַאי עָלְמָא וּבְעָלְמָא דְּאָתֵי, עֲלַיְיהוּ כְתִיב (תהלים קמ יד) **אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת פָּנֶיךָ.**

מתוק מדבש

ועל בחינת ועשה טוב שעל ידה ינצל מן השאול אמר **וְכֵן מַאן דְּאִשְׁתְּדַל בְּדַעַת וּבְחָכְמָה לְמִנְדַּע לְמָארֵיהּ** וכן מי שהשתדל בדעת ובחכמה להכיר את קונו, **כַּד יַעַבְרוּן לֵיהּ לְאִסְתְּכָאָה וּלְאִסְתַּכְּלָא בְּאִינּוּן חַיָּיבִין דְּאִתְטְרִידוּ בַּגֵּיהִנָּם וּבְדַרְגָּא דִּשְׁאוֹל** כשיעבירו אותו אחר פטירתו לראות ולהסתכל באותם הרשעים שנטרדו בגיהנם ובמדרגה של השאול ודנים אותם שם, **וְכֻלְּהוּ צַוְוחִין מֵאִינּוּן דַּרְגִּין** וכולם צועקים מצערם מאותם המדרגות, **הוּא לָא יִשְׁתְּאַר תַּמָּן וְלָא יִשְׁתְּכַח בֵּינַיְיהוּ** הוא לא ישאר שם ולא ימצא ביניהם.

ומסיק דבריו ואמר **וְעַל דָּא** ועל זה נאמר **אֵין מַעֲשֶׂה וְחֶשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחָכְמָה בַּשְּׁאוֹל** פי׳ מי שיש בו מעשה טוב, או שעשה חשבון הנפש קודם שינתו, או שעסק בדעת בחכמת התורה, אלו לא ישארו בגיהנם, ור״ל כי כל הצדיקים הנכנסים לגן עדן צריכים תחילה לעבור דרך הגיהנם, אלא שמצננים אותו קודם שעוברים (כמבואר בזהר חדש פ׳ בלק דף סו ע״א), והטעם שצריכים לעבור דרך הגיהנם, כדי לראות חלקו שהיה מזומן לו, וניצול ממנו על ידי שהתגבר על היצר הרע בחייו, **וְלָא יִשְׁתְּכַח אֶלָּא לְעֵילָּא לְעֵילָּא** ולא ימצא אלא למעלה למעלה, דהיינו בגן עדן העליון, **בַּאֲתַר דְּכַמָּה נְהוֹרִין וּבוּצִינִין וְכַמָּה כִּסּוּפִין שָׁארָן בֵּיהּ** במקום שכמה אורות ונרות וכמה דברים נחמדים שורים ונמצאים בו, (ה״ג הרמ״ק) **וְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָתֵי לְאִשְׁתַּעְשְׁעָא עִם צַדִּיקַיָּיא דִּי בְּגַן עֵדֶן** והקב״ה בא בכל לילה להשתעשע עם הצדיקים שבגן עדן.

זַכָּאָה חוּלָקֵיהוֹן דְּצַדִּיקַיָּיא בְּהַאי עָלְמָא וּבְעָלְמָא דְּאָתֵי אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא, **עֲלַיְיהוּ כְתִיב** עליהם נאמר **אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת פָּנֶיךָ.** (רמ״ק ומפרשיס) (דף קעח ע״א, ובביאורינו כרך יג עמ׳ רעג-עדר)

שבח דא שירתא

~ סגולה לבעל עסק גדול ~

להבין ענין טמטום הלב וטמטום המוח שטמטום הלב הוא שנעשה לב האבן והוא נפילה מן השמים וכו׳ **ועצה היעוצה לזה לטהר א״ע במקוה וללמוד ספר הזהר כי זהר הוא מלשון הארה שמאיר במקום החשך. וכו׳ בנידון שאר הלימוד יהיה בזה האופן, מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר הקדוש, אף כשאינו מבין, כי מה איכפת ליה שאינו מבין, אפילו הכי הוא סגולה.**

(**מאמרי אדמו״ר הזקן** (בעל התניא) הקצרים)

הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ" ע״פ "מָתוֹק מִדְבָשׁ" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בינוני – מהדורת ר׳ הערשל וועבער [cm 17/12]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט כיס "ובלכתך בדרך" מהדורת ר׳ יוסף צבי בערגער [cm 16.5/11.5]

משלוחים חינם

מוקד הזמנות: 02-50-222-33

www.matokmidvash.com